

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธ์วงศ์
สวัสดิ์ครับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

ให้เราเรียนรู้อะไรบ้าง **บทเรียน**จาก ‘**ความเชื่อศรัทธา**ที่คาดไม่ถึง’ ของ ‘**ขอทานตาบอด**’ มีอะไรบ้าง?
บทเรียนจาก ‘**การเลือก**ที่คาดไม่ถึง’ ของพระเยซูใน ‘**การเรียก & เลือกลง**’ มีอะไรบ้าง?
บทเรียนจาก ‘**เวลาที่**คาดไม่ถึง’ ของ ‘**แผ่นดินของพระเจ้า**’ จาก **คำอุปมา** **เงินสิบมินา** เรื่อง
‘**เจ้านาย**เดินทางไปยังเมืองไกล เพื่อรับอำนาจมาครองแผ่นดิน’ มีอะไรบ้าง? ‘**รางวัล**ของการรับใช้
อย่างสัตย์ซื่อ’ คือ **อะไร**? **คุณสร้าง**และ**ใช้โอกาส**เต็มที่ ในการรับใช้**อย่างสัตย์ซื่อ** ในทุกสิ่ง
คุณทำอย่างไรบ้าง?

อย่าลืม ตรวจสอบว่าเราได้รับพระพรจากพระวจนะอย่างเต็มที่แล้ว ด้วยการตอบคำถาม
ที่ปรากฏในตอนท้าย

ด้วยความรักในพระคริสต์
ศจ.ดร.บัณฑูร - อ.มะลิ บุญอิต

การเดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์
มินิซีรีส์ พระธรรม ลูกา บทที่ 18:31-19:27

ตอนที่ 46 : การรอคอยพร้อมกับทำงานเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า

ท่านลูกาได้บันทึกพระกิตติคุณในลักษณะของการเดินทาง บทที่ 9-19 เป็นเรื่องราวของการเดินทาง
ที่ยาวไกลจากกาลิลี (Galilee) ถึงกรุงเยรูซาเล็ม (Jerusalem) การเดินทางครั้งนั้นพระเยซูคริสต์ทรง
ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเทศนาว่า ‘**แผ่นดินของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว**’ พระเยซูทรงสอน

ด้วยการใช้คำอุปมาและการอธิบายถึงคุณลักษณะ

ของ ‘**ผู้ที่พร้อมที่จะเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า**’

ในฐานะ ‘**สาวกของพระเยซู**’

ในพระธรรมตอนนี้พระเยซูและสาวกของพระองค์

เข้าใกล้กรุงเยรูซาเล็มมาก

เมืองเยริโค (Jericho) อยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มเพียง 29 กิโลเมตร

อีกครั้งหนึ่งที่พระเยซูคริสต์ทรง

เตรียมสาวกของพระองค์สำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้น:

31พระองค์จึงทรงพาสาวกสิบสองคนไป แล้วตรัสกับเขาว่า “ดูเถิด เราทั้งหลายจะขึ้นไปยัง
กรุงเยรูซาเล็ม และจะสำเร็จตามสิ่งสารพัด ซึ่งเหล่าผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้ว่าด้วยบุตรมนุษย์
32ด้วยว่าบุตรมนุษย์นั้นจะต้องถูกอายัดไว้กับคนต่างชาติ และเขาจะเยาะเย้ยท่าน
กระทำหยาบคายแก่ท่าน ถ่มน้ำลายรดท่าน 33เขาจะโบยตีและฆ่าท่านเสีย แล้วในวันที่สาม
ท่านจะเป็นขึ้นมาใหม่” 34ฝ่ายเหล่าสาวกมิได้เข้าใจในสิ่งเหล่านั้นเลย และคำนั้นเป็นข้อความลึกลับ
แก่เขา และเขาไม่รู้เนื้อความซึ่งพระองค์ตรัสนั้น ลูกา 18:31-34

สำหรับเรา ซึ่งอ่านพระคัมภีร์หลังจากเหตุการณ์จริงเกิดขึ้นทำให้เรารู้สึกว่า 'เป็นการเหลือเชื่อที่สาวกจะไม่เข้าใจในสิ่งที่พระเยซูทรงตรัส' ทั้งๆที่พระเยซูได้ตรัสตรงไปตรงมาอย่างชัดเจนว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ทั้งๆที่พระองค์เคยตรัสบอกพวกเขามาก่อนหน้านี้ (ดู ลูกา 9:22, 44, 17:25) และ บรรดาผู้เผยพระวจนะได้บอกไว้ถึง 'การสิ้นพระชนม์ของพระเมสสิยาห์'

(ดู สดุดี 22, อีสยาห์ 52:13-53:12)

แต่เราต้องไม่ลืมว่า สาวกคุ้นเคยกับการที่พระเยซูตรัสใน 'สิ่งที่นอกกรอบ' สิ่งทีคนในยุคนั้นไม่คาดคิด

หรือ บางครั้งพระเยซูก็พูดเป็นคำอุปมาซึ่งจำเป็นจะต้องใคร่ครวญ ยิ่งไปกว่านั้นแนวความคิดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์

ที่สาวกมี ไม่ได้ครอบคลุมถึงการที่ชนชาติของพระเจ้า จะปฏิเสธและฆ่าพระเมสสิยาห์ เสียเอง

สำหรับคนยิว พระเมสสิยาห์ คือ ความหวังของชนชาติอิสราเอล

พระเมสสิยาห์ คือ ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งให้มาปกครองชนชาติอิสราเอล และจะนำสันติสุขและความยุติธรรมกลับคืนสู่โลกนี้ พระเมสสิยาห์ จะชนะความชั่วร้าย ความชั่วย่อมนพ่ายแพ้พระองค์ พระเมสสิยาห์ได้รับชัยชนะจากศัตรูของพระองค์ ทุกคน และทุกเข้าจะคุกลง ก้มกราบยอมศิโรราบต่อพระเมสสิยาห์

พระเยซูคริสต์กำลังเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม แนนอนกรุงเยรูซาเล็ม คือ สถานที่ที่น้ำพระทัยของพระเจ้าจะสำเร็จ เยรูซาเล็ม คือ สถานที่ซึ่งพระเยซูคริสต์จะได้รับเกียรติได้รับการยอมรับ

แต่พระเยซูคริสต์ทรงทราบดีและตระหนักว่า 'หนทางสู่สง่าราศีจะต้องผ่านความทุกข์ทรมานแห่งไม้กางเขน' พระเยซูคริสต์ คือ พระเมสสิยาห์ที่ยอมทนทุกข์ทรมาน พระเยซูได้รับชัยชนะเหนือความบาปก็เพราะการที่พระองค์ทรงยอมรับโทษความผิดบาปเวรกรรมของมนุษย์ ยอมตายบนไม้กางเขนเพื่อรับโทษแทนมนุษย์ ทำให้มนุษย์ได้รับ 'ความรอดหลุดพ้น' จาก 'ความผิดบาปเวรกรรม' ที่ตนเองสมควรจะได้รับ'

เราจะต้องระมัดระวังที่จะไม่ใช้ความคาดหวังของเราที่กำหนดกะเกณฑ์พระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถที่จะสั่งพระเจ้าว่าพระองค์จะต้องทำอะไร จะต้องทำอะไร เมื่อไหร่ พระเจ้าอยู่เหนือความคาดหวังและหยิ่งรู้ของเราและเราจะต้องเรียนรู้ที่จะยอมรับ และไว้วางใจในแผนการของพระเจ้า

 จงสำรวจชีวิตคุณว่า คุณกำลังมีความคาดหวังซึ่งกำหนดกะเกณฑ์พระเจ้า อย่างไรบ้าง? ขอพระเจ้าสำแดงให้คุณทราบและช่วยคุณ เรียนรู้ ยอมรับและไว้วางใจในแผนการของพระเจ้า สำหรับคุณ

พระธรรมตอนนี้มี 3 เรื่อง: ความเชื่อศรัทธา ของ 'ขอทานตาบอด', การแสวงหาของ 'คนบาป' และ การทรงเรียกของ 'กษัตริย์'

1) ความเชื่อศรัทธาที่คาดไม่ถึง (An Unexpected Faith)

35เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้เมืองเยรีโค มีคนตาบอดคนหนึ่งนั่งขอทานอยู่ริมหนทาง 36เมื่อเขาได้ยินเสียงประชาชนเดินผ่านไปจึงถามว่าเรื่องอะไรกัน 37เขาจึงบอกว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ธเสด็จไป 38คนตาบอดนั้นจึงร้องว่า “ท่านเยซู บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์เถิด” 39คนที่เดินไปข้างหน้านั้นจึงห้ามเขาให้นิ่ง แต่เขายังร้องขึ้นว่า “บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์เถิด” 40พระเยซูทรงประทับยืนอยู่ สั่งให้พาคนตาบอดมาหาพระองค์ เมื่อเขามาใกล้แล้ว พระองค์ทรงถามเขาว่า 41“เจ้าปรารถนาจะให้เราทำอะไรให้เจ้า” เขาทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า โปรดให้ข้าพระองค์เห็นได้” 42พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “จงเห็นเถิด ความเชื่อของเจ้า ได้กระทำในตัวเจ้าหายปกติ” 43ในทันใดนั้นเขาก็เห็นได้ และตามพระองค์ไปพลางถวายสาธุการ แต่พระเจ้า และเมื่อคนทั้งปวงได้เห็นเช่นนั้น ก็สรรเสริญพระเจ้า ลูคา 18:35-43

บริบทของสังคมในแถบเมดิเตอร์เรเนียนและโลกโรมันในศตวรรษที่ 1 ชีวิตผู้คนถูกกำหนดตามสิทธิพิเศษและอำนาจที่ตนมี สถานภาพของคนแต่ละคนในสังคมอิสราเอล ถูกวัดด้วยความบริสุทธิ์ทางศาสนา, พันเพของครอบครัว, การถือครองที่ดิน และบทบาทตำแหน่งหน้าที่ สังคมในยุคพระเยซูจะมี: ผู้ครอง-เจ้าเมืองอยู่ในสถานภาพที่สูงที่สุด, ตามด้วยพ่อค้าและปุโรหิต, ตามด้วยช่างฝีมือ, แล้วพลเมืองธรรมดา, ต่ำกว่านั้นก็คือ คนที่ไม่บริสุทธิ์ หรือ บุคคลที่ทุพพลภาพ, กลุ่มสุดท้าย ต่ำยิ่งกว่าทุกกลุ่ม (ซึ่งคนกลุ่มนี้มีประมาณ 5- 10% ของประชากร) คือ คนที่ไม่จำเป็นต่อสังคม ไม่เป็นที่ต้องการ (expendables) คนกลุ่มนี้ดำรงชีวิตด้วยความเมตตาอนุเคราะห์จากคนอื่นในสังคม คนกลุ่มนี้ไม่สามารถทำประโยชน์หรือ ผลิตสิ่งใดๆ ให้กับสังคมได้ ไม่มีอะไรอยู่ในครอบครอง แม้แต่ญาติพี่น้องก็รู้สึกอับอายขายหน้า ที่จะนับญาติด้วย คนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ก็เหมือนกับชายคนหนึ่งในเรื่อง คือเป็น ‘ขอทาน’ คนกลุ่มนี้ดำรงชีวิตอยู่ได้ก็เพราะในแนวความคิดของชาวยิว ‘การให้ทานกับขอทาน’ เป็นเสาหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการสำแดงความรักพระเจ้า ตามธรรมเนียมชาวยิว การที่ชายขอทานคนนี้ร้องด้วยเสียงดังจากริมทาง เพื่อร้อง ‘ขอให้พระเยซูทรงเมตตาเขา’ นับว่าเป็น ‘การก่อความรำคาญ’ ให้กับผู้ที่กำลังเดินไปมา และเป็น ‘เรื่องที่น่าอับอายอย่างยิ่ง’ สำหรับคนหลายคนในที่นั้น ชายคนนี้ ควรจะเป็นคนสุดท้ายในฝูงชนที่คนทั้งหลายจะให้ความสนใจ แต่พระเยซูเสด็จมาเพื่อประกาศข่าวดีให้กับคนยากจน และประกาศ ‘เวลาแห่งความโปรดปรานของพระเจ้า’ และ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ได้เปิดออกให้กับคนชายขอบของสังคม เช่น ขอทาน คนนี้ พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้เพื่อที่จะประกาศว่า คนตาบอดจะเห็นได้และในขณะนั้นก็เช่นกัน พระเยซูกำลังจะทำให้สิ่งที่พระองค์ประกาศนั้นเกิดขึ้นจริง เป็นการง่ายที่เราจะเข้าใจว่า ‘คนขอทานที่ร้องขอความเมตตา ก็คือ การร้องขอเงิน’ แต่ถ้าเราเข้าใจเช่นนั้นเราก็เข้าใจผิดพลาด เราเห็นว่า พระเยซูตรัสถามว่า :

41“เจ้าปรารถนาจะให้เราทำอะไรให้เจ้า”

เขาทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า โปรดให้ข้าพระองค์เห็นได้”

‘คำตอบของชายขอทาน’ สำแดงให้เราเห็นว่า ชายขอทานคนนี้ได้ปะติดปะต่อเรื่องราวข้อมูลต่างๆ ที่เขาได้ยินเกี่ยวกับองค์พระเยซูคริสต์และตระหนักว่า การที่พระเยซูทรงเสด็จผ่านมาเป็นโอกาสทองที่ยิ่งใหญ่สำหรับเขา นี่คือ ความเชื่อศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ซึ่งปฏิเสธไม่ได้

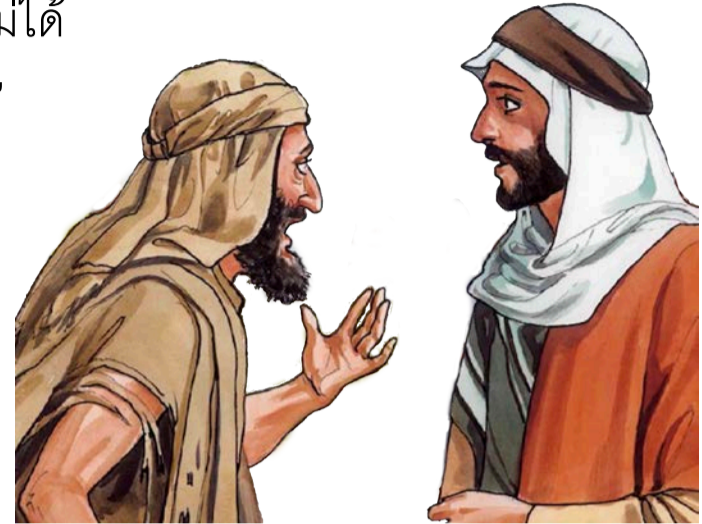
‘บุตรดาวิด’ เป็นชื่อที่คนยิวใช้เรียก ‘พระเมสสิยาห์ที่กำลังจะมา’ ซึ่งเป็นชื่อที่ ‘ขอทานตาบอด’ ใช้เรียก ‘พระเยซู’

ความเชื่อศรัทธาเช่นนี้มาจากไหน?

ทำไมชายขอทานตาบอดสามารถเห็นในสิ่งที่คนตาดีมองไม่เห็น?

ทำไมชายคนนี้จึงไม่ยอมปล่อยให้โอกาสผ่านมือไป?

เขากลับยืนยันหยุด เมื่อ :

39คนที่เดินไปข้างหน้านั้นจึงห้ามเขาให้นิ่ง แต่เขายังร้องขึ้นว่า

“บุตรดาวิดเจ้าข้าขอทรงเมตตาข้าพระองค์เถิด”

ลูกา 18:39

พระเยซูคริสต์ทรงมองเห็น ‘การทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อชายคนนี้’ จากความเชื่อศรัทธาของชายขอทานตาบอดคนนี้ แต่คนรอบข้างมองเห็น ‘ชายขอทานตาบอด ผู้ไม่เจียมตน ฉวยโอกาส’ พระเยซูคริสต์มองเห็น ‘วงศ์พันธ์ของอับราฮัมที่มีความเชื่อศรัทธาของบรรพบุรุษ’ ดังนั้นจึงตรัสว่า :

42พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “จงเห็นเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าหายปกติ”

43ในทันใดนั้นเขาก็เห็นได้ และตามพระองค์ไปพลางถวายสาธุการแต่พระเจ้า

และเมื่อคนทั้งปวงได้เห็นเช่นนั้น ก็สรรเสริญพระเจ้า ลูกา 18:42-43

พระเยซูกำลังยืนยันให้ฝูงชนเข้าใจว่า การที่พระเยซูทรงรักษาชายขอทานตาบอดคนนี้ ไม่ใช่เพื่อที่จะกำจัดสิ่งที่ก่อความรำคาญ แต่เป็นการตระหนักว่า ‘ชายขอทานคนนี้’ คือ **วงศ์พันธ์ของอับราฮัม** และเขากำลังจะได้รับการต้อนรับเข้าสู่

‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ในฐานะ ‘บุตรของพระองค์’ ดังนั้นฝูงชนซึ่งเมื่อก่อนมองข้ามชายตาบอดขอทาน บัดนี้พวกเขาจึงจำเป็นต้องพิจารณาตัวเอง และการให้ความสำคัญสิ่งต่างๆ ของตนเอง และติดตามเพื่อสรรเสริญพระเจ้า พระเยซูคริสต์กำลังเปลี่ยนแปลง และทำลาย ‘โลกทัศน์’ ของคนเหล่านี้

 เมื่อคนทั้งปวงเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น กับชายตาบอด ก็สรรเสริญพระเจ้า' จงใคร่ครวญดูว่า
เมื่อคนรอบข้างของคุณ เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับ ชีวิตคุณ พวกเขาจะสรรเสริญพระเจ้าหรือไม่?
เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?

 ศรัทธาที่คาดไม่ถึงของคนตาบอด เป็นตัวอย่างของการเชื่อและวางใจอย่างสุดหัวใจว่าพระเยซู
แต่เพียงผู้เดียวคือพระผู้ช่วยให้รอดจากความมืดบอดทางสายตาของเขาได้ สำหรับเราผู้มีสายตาดี
และได้รับการช่วยกู้และการชำระบาปจากอดีตของเราแล้ว ให้เราล้มระวางการดำเนินชีวิตที่จะ
ไม่พาดตัวเองเข้าไปสู่ความมืดบอดทางจิตใจ ที่เพิกเฉยต่อพระคุณและความรักอันยิ่งใหญ่
ของพระเจ้า (Cr. คุณก๊วง)

หลังจากที่เราเห็น 'ความเชื่อศรัทธาของชายขอทานตาบอด' เราจะพบ 'การแสวงหาของคนบาป'

2) การเลือกที่คาดไม่ถึง (An Unexpected Choice)

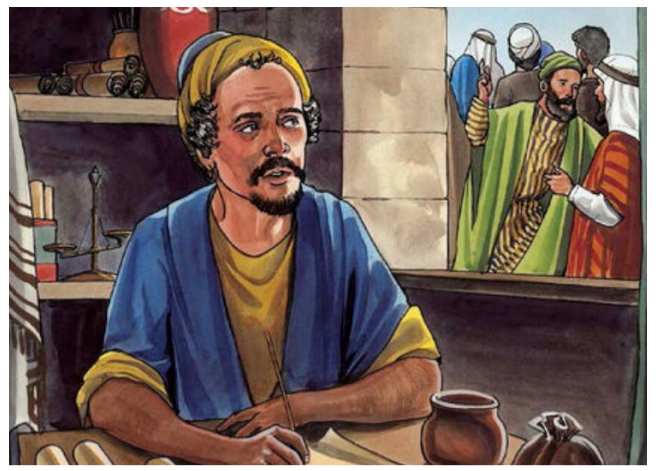
1 ฝ่ายพระเยซูจึงเสด็จเข้าเมืองเยรีโคและกำลังจะทรงผ่านไป 2 ดูเถิด มีชายคนหนึ่งชื่อศักเคียส
เป็นนายด่านภาษีและเป็นคนมั่งมี 3 ศักเคียสพยายามจะดูให้เห็นพระเยซูว่า พระองค์เป็นผู้ใด
แต่ดูไม่เห็นเพราะคนแน่น ด้วยเขาเป็นคนเดี่ยว 4 เขาจึงวิ่งไปข้างหน้าขึ้นต้นมะเดื่อ
เพื่อจะได้เห็นพระองค์ เพราะว่าพระองค์จะเสด็จไปทางนั้น 5 เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงที่นั้น
พระองค์ทรงแหงนพระพักตร์ดูศักเคียสแล้วตรัสแก่เขาว่า "ศักเคียสเอ๋ย จงรีบลงมา เพราะว่า
เราจะต้องพักอยู่ในตึกของท่านวันนี้" 6 แล้วเขาก็รีบลงมา ต้อนรับพระองค์ด้วยความปรีดี
7 เมื่อคนทั้งหลายเห็นแล้วเขาก็พากันบ่นว่า "พระองค์เข้าไปพักอยู่กับคนบาป" 8 ฝ่ายศักเคียส
ยื่นทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า "ดูเถิด พระเจ้าข้า ทรัพย์สิ่งของของข้าพระองค์ ข้าพระองค์
ยอมให้คนอนาถากึ่งหนึ่ง และถ้าข้าพระองค์ได้อ้อโกงของของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยอมคืน
ให้เขาสี่เท่า" 9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "วันนี้ความรอดมาถึงครอบครัวนี้แล้ว เพราะคนนี้เป็น
ลูกของอับราฮัมด้วย 10 เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้น
ให้รอด" ลูคา 19:1-10

ท่านลูก้าบันทึกให้เราทราบมาตลอดถึงการตกเดือนที่มาถึงคนร่ำรวยและสถานภาพที่กลับตาลปัตร
ใน 'แผ่นดินของพระเจ้า' ซึ่งคนที่ไม่มีสถานภาพได้รับการต้อนรับ ส่วนคนที่มีสถานภาพสูงส่ง
กลับไม่กล้าเข้า 'แผ่นดินของพระเจ้า' ในบทที่แล้วเราเห็นขุนนางผู้ร่ำรวยสูงศักดิ์ หันหลังให้กับ
'การทรงเรียก' ของพระเยซูคริสต์ ให้เขาติดตามเป็นสาวกของพระองค์ ทั้งๆที่แผ่นดินของ
พระเจ้าอยู่ตรงหน้าเขาแล้ว

พระธรรมตอนอื่นๆบันทึกให้เราทราบว่า ศักเคียส คือ ชาวยิว ซึ่งเป็นผู้เก็บภาษีที่ร่ำรวย
เป็นผู้ครองที่มีตำแหน่ง เป็น 'ผู้จัดการเขต' และ ควบคุมดูแลผู้เก็บภาษีคนอื่น ๆ

ด็อกเตอร์โจเอล กรีน (Dr Joel Green) ชี้ว่า :

‘ชายคนนี้มีสถานภาพที่สูง ในโลกกรีกโรมันสมัยนั้น
เขาจะมีสิทธิพิเศษและมีอำนาจค่อนข้างมาก
ถึงแม้ว่าเขาจะไม่เป็นที่ชื่นชอบของคนทั้งหลาย
ซึ่งไม่เป็นเรื่องแปลกเพราะในสมัยนั้น
เช่นเดียวกับในสมัยนี้ ไม่มีใครชอบคนเก็บภาษี’

เราคงคาดว่าพระเยซูจะเดินผ่านคนเช่น **ศักเคียส** แต่การคาดการณ์เช่นนั้นผิดพลาดอย่างมหันต์
พระเยซูคริสต์เคยต้อนรับคนเก็บภาษีให้เข้าเป็น ‘สาวกวงใน’ มาก่อนหน้านี้ โดยให้มีส่วนในการ
ทำพันธกิจกับคนที่ล้มลงและคนชายขอบของสังคม เราจะพบว่า **ศักเคียส** คนนี้มีมากกว่าที่เราคาดคิด
เขามีความมุ่งมั่นตั้งใจอย่างแน่วแน่ ที่จะตรวจสอบ ค้นหา ‘เยซูชาวนาซาเร็ธ’ อย่างสุดความสามารถ
ให้พบให้เจอได้

เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว คุณอาจจะคิดว่า **ศักเคียส** เพียงแต่ต้องการเห็น
พระเยซู แต่ในภาษากรีก คำศัพท์ที่ใช้บรรยายบ่งบอกถึงระดับความเข้มข้นว่า ศักเคียส
มีความต้องการที่จะดูว่า **‘พระเยซูเป็นผู้ใด?’** ซึ่งศัพท์คำนี้มีความหมายในเชิงการวิเคราะห์
ตรวจสอบ เพื่อให้ค้นพบว่าเอกลักษณ์และความสำคัญขององค์พระเยซูคริสต์เป็นอย่างไร?

เราจะเห็นว่า ศักเคียสทุ่มเทอย่างสุดตัว
เพื่อที่จะค้นหาคำตอบให้สำเร็จ

แม้เขาจะรู้ว่าจะต้องอับอายขายหน้าและเสียศักดิ์ศรี
จากการที่เขา ‘ต้องปิ่นต้นไม้’ ซึ่งในบริบทสังคมยุคนั้น
เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่โดยเฉพาะชายซึ่งมีสถานภาพ
และตำแหน่งในสังคมเช่นเขา ซึ่งเป็น ‘ผู้ครองที่ร่ำรวย’
จะไม่ทำกัน โดยเฉพาะ **ผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง** (แม้จะในทางลบ) เช่นเขา

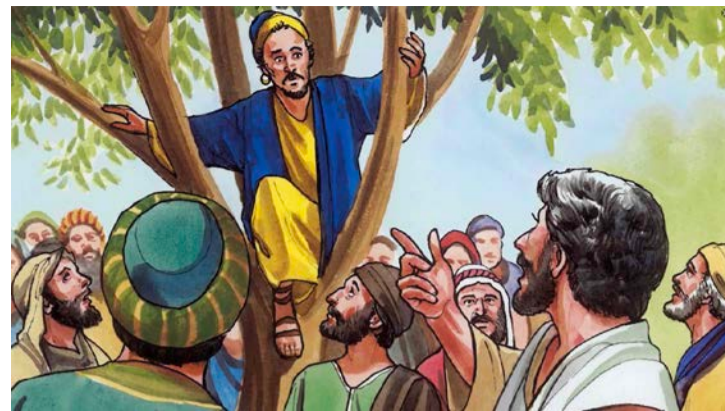
‘หัวหน้าคนเก็บภาษี’ คนนี้ (เหมือนกับ ‘ชายขอทานตาบอด’) พบว่า ‘มีอะไรบางอย่างที่กำลัง
ทำงานในจิตใจของเขา’ และทำให้เขาตื่นเต้นที่จะค้นพบพระเยซูคริสต์ และเขาจำเป็นต้องรู้จัก
พระเยซูมากยิ่งขึ้น ในฐานะที่ศักเคียสเป็นคนนอก แม้ว่าจะร่ำรวยมีสถานะภาพสูงส่ง แต่เขาไม่มี
ความหวังที่จะสามารถฟันฝ่ากำแพงสังคม รวมทั้งฟันฝ่าฝูงชนที่กำลังเดินอยู่มากมายบนท้องถนน
ดังนั้นศักเคียส จึงลงทุนที่จะวิ่งไปดักอยู่ข้างหน้าและปิ่นต้นไม้ ต้นที่เขาคาดคะเนว่า เหมาะสม
ในการที่จะช่วยให้เขามีโอกาสได้เห็นองค์พระเยซูคริสต์

จงสำรวจชีวิตว่า คุณทุ่มเทอย่างสุดตัว แม้จะต้องอับอายขายหน้า
เพื่อวิเคราะห์ ตรวจสอบ ค้นหาให้ได้ว่า
‘พระเยซูเป็นผู้ใด?’ และมีความสำคัญต่อคุณอย่างไรบ้าง?

พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงานใน**ศักเคียส**แต่ในขณะที่เดียวกันพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กำลังทำงานในองค์**พระเยซูคริสต์**ด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานร่วมกับองค์**พระเยซูคริสต์**ตลอดเวลาอย่าง**สมบูรณ์** ดังนั้นเมื่อ**พระเยซูคริสต์**เสด็จผ่านต้นไม้ต้นนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ใน**พระเยซูคริสต์** และที่อยู่ใน**ศักเคียส**ได้**ขับเคลื่อน**ตาม**น้ำพระทัย**พระบิดา แม้ว่าในขณะที่นั้นมี**ฝูงชน**ห้อมล้อมมากมาย ส่งเสียงพูดคุย ร้องเรียก สบสนนอลหม่าน แต่**กระนั้น**พระเยซูคริสต์ก็ทรง**ให้ความสนใจ**เป็นพิเศษกับ**ชายที่อยู่บนต้นไม้** ท่านลูกาบันทึกให้เราทราบว่า :

เมื่อ**พระเยซู**เสด็จมาถึงที่นั่น พระองค์ทรง**ทรง**พระ**พักตร์**ดู**ศักเคียส** แล้ว**ตรัส**แก่**เขา**ว่า **“ศักเคียส เอ๋ย จงรีบลงมา เพราะว่าเราจะต้อง (Must) พักอยู่ในตึกของท่านวันนี้”** ลูคา 19:5

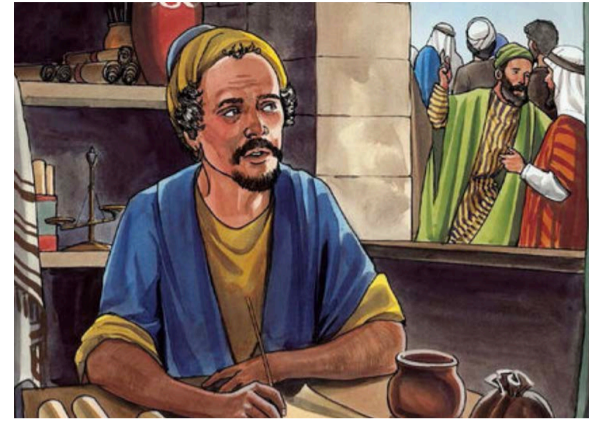
ชายผู้**ซึ่งจะ**ต้อง (Must) เห็นให้ได้ว่า **‘พระเยซูคริสต์คือผู้ใด?’** ได้กลายมาเป็น **‘ชายผู้ซึ่งจะ**ต้องพบ**พระเยซูคริสต์เป็นส่วนตัว’** นี่คือนแผนการของพระเจ้าสำหรับ**ศักเคียส** ซึ่ง**พระเยซูคริสต์**ทรงทำให้สำเร็จ

ในขณะที่มี**ใครบ้าง**ที่กำลังเป็น**ศักเคียส**อยู่? มี**ใครบ้าง**ที่กำลังพยายาม**กระเสือกกระสน** มุมานะพยายามที่จะ**เข้าใจ**พระเจ้า ต้องการ**มารู้จัก**พระเยซูและ ต้องการ**ความรอดหลุดพ้น**? คุณ**จะมีความเข้าใจ**ได้**ก็ต่อเมื่อ** คุณ**ได้มี**โอกาสพบ**พระเยซูคริสต์** กล่าวคือ เมื่อคุณ**ตระหนัก**ว่า**พระเยซูคริสต์คือผู้ใด?** พระองค์ทรง**ทำอะไร**บน**ไม้กางเขน**เพื่อคุณ? และ **คุณ**จะ**ต้อง**ตอบสนองด้วยความ**เชื่อศรัทธา**และ**ยอมจำนน**ต่อ**พระเยซู** **คุณ**ไม่**สามารถ**อยู่บน**ต้นไม้**ตลอดไป แต่คุณ**จำเป็นต้อง**ลงมาจาก**ต้นไม้** **คุณ**จะ**ต้อง**มาถึง**จุดที่** **คุณ**จะ**ต้อง**ทำอะไรบางอย่างเพื่อตอบสนอง **‘การที่พระเยซูคริสต์ทรงเรียกคุณ’** พระเยซูจะ**ต้อง**ไปอยู่กับ**คุณที่บ้าน** ใน**หัวใจ**ของคุณ และ**ในชีวิต**ของคุณ **การลังเล**ไม่**ยอมตัดสินใจ** นำไปสู่**ความสิ้นหวัง**ในที่สุด **คุณ**ทราบไหมว่า **คุณ**จะ**ต้อง**ตาย หากยัง**คง**อยู่บน**ต้นไม้**? **วิธีเดียว**ที่**คุณ**จะ**มีชีวิต**อยู่ต่อไปได้ **ก็คือ** **คุณ**จะ**ต้อง**ปีนลงมาจาก**ต้นไม้** มา**ดำรงชีวิต**อยู่บน**พื้นดิน**โดยให้**พระเยซู**ไป**พักอยู่**ในบ้านของคุณ

 เมื่อ**พระเจ้า**ทรง**เรียก** และ**เรา**ได้รับ**โอกาส**แล้ว **เรา**ก็**ต้อง**ตอบสนองต่อ**โอกาส**ที่**พระเจ้า** **ประทาน**แก่**เรา**นั้นด้วย **คุณ**ขวนขวาย **ศึกษา**อ่าน**พระวจนะ** **เฝ้าเดี่ยว** **ทูล**เทออย่าง**สุดตัว** เพื่อ**รู้จัก**พระ**เยซูคริสต์** มาก**ขึ้น**เช่น**นั้น** **หรือไม่?**

⁶แล้ว**เขาก็**รีบลงมา **ต้อนรับ**พระองค์ด้วยความ**ปรีดี** ⁷เมื่อ**คน**ทั้งหลาย**เห็น**แล้ว **เขาก็**พากัน**บ่น**ว่า **“พระองค์**เข้าไป**พักอยู่**กับ**คนบาป”** ลูคา 19:6-7

ก่อนอื่นเราต้องทราบว่า ชาวโรมันเก็บภาษีชาติต่างๆที่อยู่ภายใต้การปกครอง เพื่อหาเงินสนับสนุนจักรวรรดิโรมัน ชาวยิวจึงต่อต้านการเก็บภาษี เพราะเป็นการสนับสนุนรัฐบาลของศัตรูและพระต่างศาสนา ประชาชนจึงชิงชังคนเก็บภาษี

ดังนั้นคนยิวที่รับใช้พวกโรมันในการเก็บภาษี ถือว่าเป็น 'คนทรยศ' ยิ่งไปกว่านั้นคนเก็บภาษีมักจะขูดรีดพี่น้องชาวยิวด้วยกันเพื่อให้ตนเองร่ำรวย จึงไม่แปลกใจที่ฝูงชนไม่พอใจที่พระเยซูไปพักบ้านของคนเก็บภาษี

เมื่อศักเคียสลงจากต้นไม้และพาพระเยซูคริสต์กลับไปที่บ้านของตน และนั่งฟังคำสอนของพระเยซูอย่างตั้งอกตั้งใจ ศักเคียส ตอบสนองด้วย 'การรักพระเยซูคริสต์อย่างหมดหัวใจ'

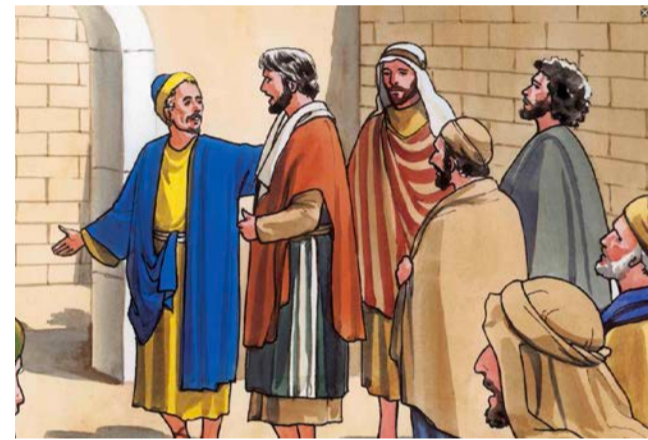
เพราะพระเยซูคริสต์ทรงให้อภัย ยอมรับและเชื่อเชิญให้ศักเคียสเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า'

เราจะเห็น 'การตอบสนองของศักเคียส'

ซึ่งเป็น 'การสำแดงถึงความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตของเขา'

ศักเคียส ยอมจำนนต่อพระเยซู

ตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตตามที่พระเยซูคริสต์ต้องการให้เขาทำ

8 ฝ่ายศักเคียสยื่นทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า "ดูเถิด พระเจ้าข้า ทรัพย์สิ่งของของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยอมให้คนอนาถากิ่งหนึ่ง และถ้าข้าพระองค์ได้ฉ้อโกงของของผู้ใด ข้าพระองค์ยอมคืนให้เขาเสีย" ลูกา 19:8

ในข้อ 8 เราไม่พบ 'คำพูดของฟาริสี' ออกจากปากของศักเคียส แต่เป็น คำพูดของ 'ผู้ซึ่งสำนึกในพระคุณความรักของพระเยซูคริสต์อย่างเต็มล้นในใจและยอมมอบทุกอย่างให้กับพระเยซูคริสต์ และให้กับพระเจ้า' ศักเคียสยอมคืนสิ่งที่ตนเองได้มาอย่างไม่สัตย์ซื่อ (4 เท้า คือ การชดใช้ สูงสุดตามบทบัญญัติในกรณีของขโมย ดู อพยพ 22:1, 2 ซามูเอล 12:6) ยิ่งไปกว่านั้น ศักเคียสตระหนักถึง 'ลำดับความสำคัญ' ใน 'แผ่นดินของพระเจ้า' ศักเคียสทราบว่าไม่ใช่ 'ผู้ที่มีสถานภาพสูงส่งในสังคม' ที่มีความสำคัญ แต่เป็นผู้ที่ยากไร้-คนอนาถาและผู้ที่มีความต้องการต่างหาก

 ศักเคียสแสดงการเปลี่ยนแปลงภายในออกมาเป็นการกระทำภายนอก บทเรียน คือ การติดตามพระเยซูด้วยความคิดอย่างเดี่ยวไม่เพียงพอ ความเชื่อศรัทธาของคุณจะต้องสำแดงออกด้วยพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป การติดตามพระเยซู ไม่ใช่แค่เรื่องความรู้ในสมอง (Head) แต่ต้องเข้ามาถึงหัวใจ (Heart) และสะท้อนออกมาทางมือ (Hands) ที่กระทำ การดี

 ความเชื่อศรัทธาของคุณ มีลักษณะอย่างไร ? เหมือน ...

1) **ยางอะไหล่** ที่ใช้ในกรณีฉุกเฉิน เท่านั้น โดยปกติ จะถูกเก็บไว้ ไม่มีใครเห็น **เรียกร้องหาพระเจ้า** เมื่อเวลาที่เราจำเป็นต้องการความช่วยเหลือ

2) **รถเข็นก่อสร้างล้อเดียว** ที่โยกแยก สั่นคลอน และ จำเป็นต้องได้รับการผลักดัน ไม่สามารถตั้งอยู่ได้ด้วยตัวเอง มีความโยกแยก สั่นคลอน ท้อใจ ระหว่างทาง**ต้องมีการหนุนใจ**จากเพื่อนๆ **ตลอดเวลา**

3) **รถเมล์** ที่คุณจะ ขึ้นใช้งาน ก็ต่อเมื่อ เป็นรถเมล์ที่กำลังไปในทิศทางที่คุณต้องการ **จะยอมตามพระเจ้า ต่อเมื่อสิ่งนั้นตรงกับความต้องการของเรา** จะขึ้นรถบัสที่ไปในทางเดียวกับที่เราอยากจะไป ถ้าความเชื่อศรัทธานั้น**ไม่มีประโยชน์ต่อฉัน** (ฉันใช้ความเชื่อศรัทธา ตามความต้องการของฉัน) ความเชื่อศรัทธานั้น ก็**จะไม่มิตีผลต่อการดำเนินชีวิต**ของฉัน

ถ้าหาก ความเชื่อศรัทธาของคุณเป็นเช่นนั้นแล้ว **รีบสารภาพบาป ขอพระเจ้ายกโทษให้คุณ และเริ่มต้นใหม่** เกะกะครับ ขอให้ **ความเชื่อศรัทธาของคุณ เป็นแบบ สักเคียดส์**ที่สำแดงออกด้วยพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป

 เมื่อคุณเห็นการตอบสนองของ**สักเคียดส์**แล้ว ตัวคุณเอง**สำนึกในพระคุณความรัก**ของพระเยซูคริสต์ และ**ตอบสนองต่อพระองค์**อย่างไร?

9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า **“วันนี้ความรอดมาถึงครอบครัวนี้แล้ว เพราะคนนี้เป็นลูกของอับราฮัมด้วย** ลูคา 19:9

พระเยซูทำให้**ผู้ฟังตกใจ** เพราะ พวกเขา**ไม่ต้องการ**รับรู้ว่า**คนเก็บภาษี**ที่น่ารังเกียจ**คนนี้เป็นลูกหลานของอับราฮัม**เหมือนกับพวกเขา และ **ไม่ต้องการยอมรับว่าลูกหลานของอับราฮัม จะหลงหายได้**

10 **“เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปในั้นให้รอด”** ลูคา 19:10

‘บุตรมนุษย์’ เป็นชื่อ **อีกชื่อหนึ่ง** ของ ‘**พระเมสสิยาห์**’ ซึ่งทรงเสด็จมาเพื่อช่วย**ผู้ที่หลงหาย**ไปนั้น ให้**ได้รับความรอดหลุดพ้น** ซึ่งเป็นเป้าหมาย ในการเสด็จมาของ**พระเยซูคริสต์** กล่าวคือ **ช่วยมนุษย์ ให้ได้รับ ‘ชีวิตนิรันดร์’** นั่นคือ **ได้รับการไถ่โทษ** จากความผิดบาปเวรกรรม **ได้รับการยอมรับว่า เป็น ‘ผู้ชอบธรรม’** เข้าสู่ ‘**แผ่นดินของพระเจ้า**’ **ชีวิตนิรันดร์**

 วันนี้ความรอดหลุดพ้นมาถึงครอบครัวของคุณ แล้วหรือยัง? เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?

 การเลือกที่คาดไม่ถึงของพระเยซูต่อ**สักเคียดส์** ทำให้เราเห็นท่าทีที่**เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น** และความ**พยายามทุกวิถีทาง**เพื่อ**จะได้เห็นพระเจ้า**แม้จะต้องเสี่ยงอันตรายวิ่งไปดักอยู่ข้างหน้า และปีนต้นไม้ เป็นตัวอย่างของผู้ที่แสวงหาพระเจ้าที่เขาไม่เคยรู้จักมาก่อนและ**จะไม่ให้พลาดจากเวลาสำคัญ**ที่พระเยซูเสด็จมาในครั้งนี้ไปได้ **จงย้อนสำรวจความร้อร่น**ในตัวคุณว่า**ยังเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นที่จะรู้จักพระเจ้าที่คุณรู้จักแล้ว มากยิ่งขึ้นกว่านี้** หรือไม่? และ**โดยวิธีใด?**(Cr.คุณก๊วง)

 การทรงเรียกและเลือกคัสเคียส ของพระเยซู โดยการมองขึ้นไปบนตำแหน่งที่คัสเคียส อยู่และตรัสว่า จะไปพักที่บ้านของคัสเคียส ทำให้ตระหนักถึงความจริงที่ว่า**พระเจ้ารู้จักเราทุกคนก่อนที่เราจะเกิด เสียอีก** พระองค์จึงไม่มีความลังเลสงสัยว่า ใครคือผู้ที่พระองค์ทรงเรียกและเลือก เพราะพระองค์ ทรงรู้จักเขาเป็นอย่างดีแล้วเนื่องจากพระองค์เป็น**พระผู้สร้าง**เขา**มาเอง** (Cr.คุณก๊วง)

เราเห็นถึง **'ความเชื่อศรัทธาที่คาดไม่ถึง'** ของ **'ชายขอทานตาบอด'** เราเห็นถึง **'การเลือกที่คาดไม่ถึง'** ของพระเยซู ในการเลือกคนเก็บภาษี เรื่องที่ 3 ที่คาดไม่ถึง คือ **เวลาที่ต้องรอคอย** ก่อนที่ **'แผ่นดินของพระเจ้า'** จะมาถึงอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ในที่สุด

3) เวลาที่คาดไม่ถึง (an unexpected time)

11เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินเหตุการณ์นั้น พระองค์ได้ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟังต่อไป เพราะพระองค์เสด็จมาใกล้กรุงเยรูซาเล็มแล้ว และเพราะเขาทั้งหลายคิดว่าแผ่นดินของพระเจ้า จะปรากฏโดยพลัน 12เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า "มีเจ้านายองค์หนึ่งไปเมืองไกล เพื่อจะรับ อำนาจมาครองแผ่นดิน แล้วจะกลับมา 13ท่านจึงเรียกทาสของท่านสิบคนมามอบเงินไว้แก่เขา สิบมินา สั่งว่า 'จงเอาไปค้าขายจนเราจะกลับมา' 14แต่ชาวเมืองซึ่งท่านผู้นั้น จึงใช้คะตุนต ตามไปทูลว่า 'เราไม่ต้องการให้ผู้นี้ครอบครองเรา' 15เมื่อท่านได้รับอำนาจครองแผ่นดิน กลับมาแล้ว ท่านจึงเรียกทาสทั้งหลายที่ท่านได้ให้เงินไว้นั้นมา เพื่อจะได้รู้ว่าเขาทุกคนค้า ได้กำไรก็มากน้อย 16ฝ่ายคนแรกมาทูลว่า 'พระเจ้าข้า เงินมินาหนึ่งของพระองค์ ได้กำไรสิบมินา' 17พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า 'ดีแล้วเจ้าเป็นทาสที่ดี เพราะเจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อยเจ้า จงมีอำนาจครอบครองสิบเมืองเถิด' 18คนที่สองมาทูลว่า 'พระเจ้าข้า เงินมินาหนึ่งของพระองค์ ได้กำไรห้ามินา' 19พระองค์จึงตรัสกับเขาเหมือนกันว่า 'เจ้าจงครอบครองห้าเมืองเถิด' 20อีกคนหนึ่งมาทูลว่า 'พระเจ้าข้า นี้เงินมินาหนึ่งของพระองค์ข้าพระบาทได้เอาผ้าห่อเก็บไว้ 21เพราะข้าพระบาทกลัวฝ่าพระบาท ด้วยว่า ฝ่าพระบาทเป็นคนเข้มงวด ฝ่าพระบาทเก็บผล ซึ่งฝ่าพระบาทมิได้ลงแรง และเกี่ยวที่ฝ่าพระบาทมิได้หว่าน' 22พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า 'อ้ายข้าชั่วช้า เราจะปรับโทษเจ้าโดยคำของเจ้าเอง เจ้าก็รู้หรือว่า เราเป็นคนเข้มงวดเก็บผล ซึ่งเรามิได้ลงแรง และเกี่ยวที่เรามิได้หว่าน 23ก็เหตุไฉนเจ้ามิได้ฝากเงินของเราไว้ที่ธนาคารเล่า เมื่อเรามาจะได้รับเงินของเรากับดอกเบี้ยด้วย' 24แล้วพระองค์ตรัสสั่งคนที่ยืนอยู่ที่นั่นว่า 'จงเอาเงินมินาหนึ่งนั้นไปจากเขาให้แก่คนที่มิสิบมินา' 25คนเหล่านั้นทูลว่า 'พระเจ้าข้า เขามีสิบมินาแล้ว' 26'เราบอกเจ้าทั้งหลายว่า ทุกคนที่มีอยู่แล้วจะเพิ่มเติมให้เขาอีก แต่ผู้ที่ไม่มี แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่ นั้น จะต้องเอาไปจากเขา 27ฝ่ายพวกศัตรูของเราที่ไม่ต้องการให้ เราครอบครองเขานั้น จงพาเขามาที่นี่ และฆ่าเสียต่อหน้าเรา' " ลูคา 19:11-27

เราเห็นแล้วว่าสาวกและฝูงชนคาดว่าอีกเพียง 18 ไมล์ (29 กิโลเมตร) เท่านั้นก็จะเป็นฉากสำคัญ ของการที่พระเยซูคริสต์จะทรงได้รับชัยชนะที่กรุงเยรูซาเล็ม

11 เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินเหตุการณ์นั้น พระองค์ได้ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟังต่อไป เพราะพระองค์เสด็จมาใกล้กรุงเยรูซาเล็มแล้ว และเพราะเขาทั้งหลายคิดว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะปรากฏโดยพลัน ลูคา 19:11

พระเยซูคริสต์ทรงทราบดีว่าจะต้องมี 'ระยะเวลาแห่งการรอคอย' พระองค์เคยตรัสว่าในขณะที่ทรงอยู่บนโลกนี้ พระองค์ก็ไม่ทรงทราบว่า 'วันเวลาแห่งการพิพากษา' จะมาถึงเมื่อไหร่? ในขณะที่นั้น พระเยซูอาจจะไม่มีความคิดเลยด้วยว่า ระหว่างเวลานั้นกับปัจจุบันนี้ จะเป็นระยะเวลานานนับหลายศตวรรษ พระเยซูทรงตรัสถึง 'ระยะเวลาแห่งการรอคอย' ในคำอุปมาหลายเรื่อง & ในคำสอนของพระองค์หลายครั้ง ซึ่งล้วนแล้วแต่บ่งบอก เป็นนัยยะ ถึงระยะเวลาที่จะต้องรอคอย แต่นั่นก็ไม่ได้หมายถึงความเชื่อศรัทธาจะลดน้อยลงไปตามกาลเวลา เพราะ การรอคอยนั้นเป็น 'การรอคอยอย่างมีเป้าหมาย' ดังที่เราได้เรียนรู้จากพระธรรมหลายตอน โดยเฉพาะในพระกิตติคุณยอห์นว่า พระเยซูทรงทราบว่าพันธกิจของพระองค์ นั้นเริ่มต้นด้วยแกะที่หลงหายของชนชาติอิสราเอล และจะครอบคลุมไปถึงแกะอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในฝูงนั้น (นั่นคือรวมไปถึงบรรดาทุกชนชาติในโลก)

6 แต่เราจงไปหาแกะหลงของวงศ์วานอิสราเอลนั้นดีกว่า มัทธิว 10:6

24 พระองค์ตรัสตอบว่า "เรามีได้รับใช้มาหาผู้ใด เว้นแต่แกะหลงของวงศ์วานอิสราเอล" มัทธิว 15:24

16 แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้เราก็มียู่ แกะเหล่านั้นเราก็ต้องพามาด้วย และแกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเรา แล้วจะรวมเป็นฝูงเดียว และมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว ยอห์น 10:16

พันธกิจนั้นจะครอบคลุมไปถึงชนทุกชาติและจะมีสาวกมาจากทุกชนชาติ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแสงสว่างสำหรับโลกนี้ 'ระยะเวลาแห่งการรอคอย' ก็ เป็น 'เวลาแห่งโอกาส'

'ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกและเลือกให้เข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า' จะต้องมี 'ความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่' และ จะต้องมี 'ความสัตย์ซื่อตราบจนพระมหากษัตริย์ของตนจะเสด็จมา' 'ความสัตย์ซื่อ' ครอบคลุมไม่ใช่เพียงเรื่องเดียว เช่น การประกาศเท่านั้น แต่ครอบคลุมหลายเรื่อง : ความเชื่อศรัทธา, ความรัก ความเมตตา, การแบ่งปันและรักษาความจริงเกี่ยวกับองค์พระเยซูคริสต์, การดูแลเอาใจใส่ผู้ด้อยโอกาสที่มีความต้องการความช่วยเหลือ, การนำข่าวประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์ไปสู่คนทุกชาติทุกภาษา , การนำคนมารู้จักกับพระเยซูคริสต์และสอนเขาให้เป็นสาวก, การทำงานและสัมผัสถึงฤทธานุภาพของข่าวประเสริฐในทุกรูปแบบ

คำอุปมาเรื่องนี้ก็ไม่ต่างกับเรื่องอื่นๆของพระเยซูที่ทำให้ผู้ฟังช็อค ตกตะลึง เพราะคำอุปมานี้เกี่ยวข้องกับโลกที่โหดร้ายและผู้ครองที่โหดร้าย ไร้ความปราณี เจ้านายองค์หนึ่งจะเดินทางไปยังเมืองไกล เพื่อรับอำนาจปกครองแผ่นดิน

ด็อกเตอร์โจเอล กรีน (Dr Joel green) อธิบายไว้ว่า :

‘ความจำเป็นที่จะต้องเดินทางไปยังเมืองไกล เพื่อรับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการให้เป็นกษัตริย์ ให้มีอำนาจในการปกครอง ไม่ได้เป็นเรื่องแปลกประหลาดในโลกโรมันยุคนั้น เพราะโรมจะเป็นผู้ที่แต่งตั้งกษัตริย์และเจ้าเมือง ให้ครอบครองดินแดนในอาณาจักรโรมัน การปกครองจะถูกกระจายอำนาจจากศูนย์กลางที่กรุงโรม’

เมื่อไม่นานก่อนหน้านั้นมีเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ที่เกิดขึ้นกับกษัตริย์ของยิว กล่าวคือ ลูกชายของกษัตริย์เฮโรดมหาราชา (Herod the great) ชื่ออาร์เคลอัส (Archelaus) เมื่อเฮโรดบิดาสิ้นพระชนม์ อาร์เคลอัส ได้เดินทางไปยังกรุงโรมในปี4BC เพื่อรับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ปกครองดินแดนยูเดีย (Judea) สามาเรีย (Samaria) และอิดูเมีย (Idumea) โรม สัญญาว่าอาร์เคลอัสจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ ถ้าหากพระองค์ปกครองเป็นอย่างดี แต่ในความเป็นจริง ก่อนที่อาร์เคลอัสจะเดินทางไปโรม เกิดการประท้วงในพระวิหารในเทศกาลปัสกา อาร์เคลอัสปราบการประท้วงอย่างโหดร้าย ด้วยการฆ่าผู้แสวงบุญมากกว่า 3000 คน อาร์เคลอัสได้ทำการโหดร้ายทารุณในทำนองเดียวกันกับชาวสะมาเรีย เมื่ออาร์เคลอัสไปกรุงโรมมีขบวนตัวแทนของชาวเมืองได้เดินทางไปกรุงโรมเพื่อประท้วงต่อต้านการที่โรมจะแต่งตั้งอาคิเลอัสให้มาปกครอง ดังนั้นเมื่ออาร์เคลอัสกลับมาพร้อมสิทธิอำนาจในการปกครองอาร์เคลอัสก็ได้ พินาศลงโทษศัตรู ผู้ต่อต้านเขาอย่างโหดร้าย ถึงแม้ว่าชาวสะมาเรียและชาวยิวจะเป็นปฏิปักษ์ต่อกันมาเป็นเวลานาน แต่ในที่สุดชาวสะมาเรียกับชาวยิวก็ได้ร่วมมือกันเข้าไปยื่นฎีกาให้ซีซาร์ (Caesar) ทราบถึงความทารุณโหดร้ายของซึ่งอาร์เคลอัสในที่สุดอาร์เคลอัสได้ถูกโรม ถอดถอน หลังจากที่ถูกปกครองเป็นระยะเวลาเพียง 10 ปีเท่านั้น (ดู มัทธิว 2:22)

นี่เป็นเพียงเบื้องหลังที่เราควรจะทราบเพื่อให้เราเข้าใจบริบทของคำอุปมาเรื่องนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ปกครองที่ทารุณโหดร้ายที่เดินทางไปเมืองไกลเพื่อรับอำนาจปกครองแผ่นดิน ‘คนในยุคนั้น’ เมื่อเขาฟังคำอุปมาเรื่องนี้ของพระเยซูคริสต์ พวกเขาจะเข้าใจอย่างชัดเจนว่า พระเยซูไม่ได้สื่อว่า พระเยซูเองคือเจ้านายในคำอุปมานั้น แต่พระเยซูคริสต์กำลังทำให้ผู้ฟังตกตะลึงและช็อค ด้วยคำตักเตือนที่ซีเรียส ซึ่งชี้ประเด็น ถึง ‘ความจริงจังของการพิพากษาที่จะมาถึงในที่สุด’ ยิ่งไปกว่านั้น ‘การใช้เวลา อย่างสัตย์ซื่อก่อนที่พระมหากษัตริย์ที่พระเจ้าจะส่งมาครอบครองมาถึง (ก่อนเวลาสุดท้ายจะมาถึง)’ เป็นเรื่องที่ซีเรียสจริงจัง

‘ผู้ที่รับความไว้วางใจ จากพระมหากษัตริย์’ แต่ไม่สัตย์ซื่อและรับใช้ ตามที่กษัตริย์ มอบหมายให้ ย่อมจะถูกพิพากษาว่า ‘เป็นกบฏและเป็นศัตรู’ ต่อ ‘กษัตริย์เหนือกษัตริย์ (King of Kings)’ ประเด็นสำคัญ คือ ระบบระเบียบเก่ากำลังผ่านพ้นไปสิ่งใหม่จะได้รับการสถาปนาขึ้น ผู้เชื่อศรัทธาจะต้อง

ดำเนินชีวิตด้วยความคาดหวังถึง และมีสายตาที่จดจ่อที่ 'วันแห่งการพิพากษาตัดสิน' เมื่อพระเจ้า จะตรัสถามมนุษย์แต่ละคนว่า :

* 'เจ้าได้ทำอะไรกับโอกาสที่เรานำให้เจ้า ในการที่จะรู้จักเราในฐานะ 'เจ้าของชีวิตของเจ้า', ในการที่จะรับพระเยซูคริสต์พระบุตรของเราในฐานะ 'เจ้าเหนือชีวิตของเจ้า' และ ในการมีส่วนร่วม กับเราใน 'แผนการ แห่งความรอดหลุดพ้นของโลกนี้' และการมีส่วนใน 'แผ่นดินของพระเจ้า' ซึ่งดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์

* เจ้าต่อต้านการปกครองของเรา หรือ เจ้ามีส่วนในคริสตจักรของเรา?

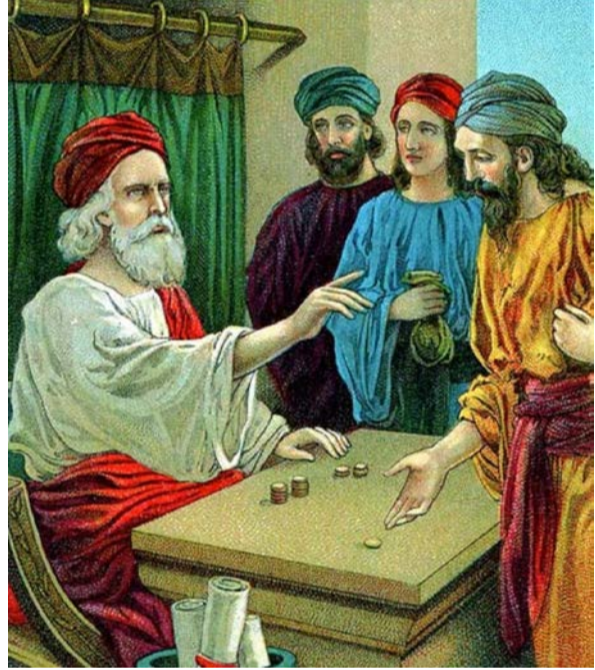
* 'ความเชื่อศรัทธาของเจ้า' เป็นไปด้วยความหวาดกลัวและการพร่ำบ่นไม่เต็มใจ หรือ เจ้าแสวงหาเรา ด้วยความชื่นชมยินดีที่จะรับใช้เราและถวายเกียรติต่อเรา และ

* เจ้าทำสิ่งดีเพื่อคนอื่นและนำผู้อื่นเข้าสู่แผ่นดินของเรา และเป็นพรให้กับประชากรของเรา อย่างไรบ้าง?

ท้ายที่สุดพระเยซูคริสต์ได้ตอกย้ำในสิ่งที่พระองค์เคยตรัสสอนมาก่อนแล้วว่า ผู้ที่ใช้สิ่งที่พระเจ้า ประทานให้กับเขา (ตะลันต์) เป็นอย่างดี ก็จะได้รับ 'พระคุณ ช้อน พระคุณ' รางวัลของการรับใช้ อย่างสัตย์ซื่อ ก็คือ การมีโอกาสที่จะได้รับใช้มากยิ่งขึ้น มีโอกาสที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และ มีส่วนในการครอบครองใน 'แผ่นดินของพระองค์'

คนที่เพิกเฉย หรือ คนที่ใช้ 'ของที่พระเจ้าประทาน' (ตะลันต์) อย่างไม่รู้จักคุณค่า ก็จะยากจนลงและสูญเสียแม้ทุกสิ่งที่มี คำอุปมาที่คล้ายกันในมัทธิว บทที่ 25 :14-30

สื่อเช่นเดียวกันว่า ระหว่างที่พระเยซูไม่อยู่ 'ผู้รับใช้ (สาวก) ของพระเยซู' ได้รับมอบหมาย ให้ดูแลกิจการของนายของตน ซึ่งจะต้อง 'รับใช้อย่างสัตย์ซื่อ' จนกว่านายจะกลับมา (เงิน หนึ่ง มินา มีค่าเท่ากับ เงินค่าแรง 3 เดือน)

💡 'เวลาที่คาดไม่ถึง' ของ 'แผ่นดินของพระเจ้า' จาก คำอุปมา เงินสิบมินา ทำให้ได้มุมมองใหม่เมื่อนำมา เปรียบเทียบกับ "ของประทาน(ตะลันต์)" ที่พระเจ้าให้เราทุกคน ซึ่งเป็นของประทานที่พิเศษแตกต่างกัน แม้จะเป็นของประทานที่ได้มาเปล่าๆ แต่พระเจ้ามิได้ประสงค์จะให้เรากลับของประทานนั้นไว้เฉยๆ ตรงกันข้าม ของประทานมิไว้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือเฉพาะบุคคลที่เราจะนำมาใช้ในพันธกิจ การรับใช้ให้เกิดผล เพื่อประกาศพระนามของพระองค์ เป็นการถวายเกียรติสูงสุดแด่พระเจ้า รางวัลของการรับใช้อย่างสัตย์ซื่อ คือ สันติสุขที่โลกนี้ไม่สามารถมอบให้ได้ (Cr. คุณก๊วง)

ดังนั้นพระเจ้ากำลังตรัสสั่งเราว่า : จงยึดหัวหาดไว้ให้มั่น จนกว่าเราจะกลับมา, จงเข้าประจำการ, จงรักภักดีสัตย์ซื่อต่อชาวประเสริฐ, ดำเนินชีวิตด้วยวิสัยทัศน์และใจที่จดจ่ออยู่กับการที่เรา จะกลับมาเพื่อพิพากษาโลกนี้ และ สถาปนา 'โลกใหม่สวรรค์ใหม่' (New Heaven New Earth)

อย่าประหลาดใจกับ 'เวลาที่พระเจ้าทรงชะลอไว้' พระเจ้าทรงตั้งใจที่จะชะลอเวลาไว้ การชะลอเวลานั้น มีระยะเวลาที่จำกัด จงสร้างและใช้โอกาสเต็มที่ ใน 'การรับใช้อย่างสัตย์ซื่อ ในทุกสิ่งที่คุณทำ' จงสำรวจชีวิตของคุณและโลกนี้ด้วยวิสัยทัศน์มุมมองของการที่เราจะกลับมาพิพากษา จงรักษา ความบริสุทธิ์เพื่อที่เมื่อเรากลับมา เราจะพบ 'เจ้าพร้อมสำหรับเรา'

 การเป็นคริสเตียนไม่ใช่แค่เรื่องความรอดหลุดพ้นของคุณคนเดียว หรือ ครอบครัวของคุณ หรือ เป็นการมานมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรแล้วกลับบ้าน หาเลี้ยงชีพ ดูแลครอบครัวเท่านั้น แต่พระเจ้าทรงเรียกคุณแต่ละคนให้มีส่วนร่วมใน 'แผนการแห่งความรอดหลุดพ้นของพระเจ้า' พระเจ้าเรียกคุณให้รับใช้พระองค์อย่างไรบ้าง?

 การสร้างโอกาสและใช้โอกาสในรับใช้อย่างเต็มที่ด้วยความสัตย์ซื่อ เริ่มจาก 'การเฝ้าเดี่ยว' เพื่อใช้เวลาใคร่ครวญพระคำที่เฉพาะเจาะจงของพระเจ้าที่ตรัสกับเราผ่านพระคัมภีร์ในแต่ละวัน โดยขอพระเจ้าประทานสติปัญญาที่จะ **สะสมพระวจนะมาใช้เป็นต้นทุนในการดำเนินชีวิตให้อยู่ใน ทางของพระเจ้า** การอธิษฐานทูลขอการทรงนำของพระเจ้าผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้า จะเปิดโอกาสให้เรารับใช้ 'คนหน้าใหม่' ผู้ที่พระเจ้าทรงนำเข้ามาในชีวิตประจำวันของเรา นอกเหนือจากการสำแดงชีวิตที่เป็นพระพรต่อผู้คนรอบข้างที่เราคุ้นเคยอยู่แล้ว เช่น ครอบครัว หรือเพื่อนร่วมงาน พี่น้องคริสเตียน เป็นต้น (Cr. คุณก๊วง) อาเมน

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

- 1) พระเยซูทรงเตรียมสาวกสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างไร? จงอธิบาย
- 2) เหตุใด สาวกจึงไม่เข้าใจ ในสิ่งที่พระเยซูทรงพูด ทั้ง ๆ ที่พระเยซูได้พูดตรงไปตรงมาอย่างชัดเจนว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น?
- 3) การที่พระเยซูคริสต์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม มีความสำคัญอย่างไร? จงอธิบาย
- 4) บทเรียนจาก 'ความเชื่อศรัทธาที่คาดไม่ถึง' ของ 'ขอทานตาบอด' มีอะไรบ้าง?
- 5) 'เมื่อคนทั้งปวงเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น กับชายตาบอด ก็สรรเสริญพระเจ้า' จงใคร่ครวญดูว่า เมื่อคนรอบข้างของคุณ เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณ พวกเขาจะสรรเสริญพระเจ้าหรือไม่? เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
- 6) 'การเลือกที่คาดไม่ถึง' ของพระเยซูใน 'การเรียก & เลือกคักเคียส' มีบทเรียนสำคัญอย่างไรบ้าง?
- 7) คักเคียส คือใคร? เหตุใดพระเยซูจึงต้องไปพักอยู่ในตึกของคักเคียส?
- 8) คุณทုံมเทอย่างสุดตัว อย่างไรบ้าง เพื่อวิเคราะห์ ตรวจสอบ ค้นพบให้ได้ว่า พระเยซูเป็นผู้ใด? มีความสำคัญต่อคุณอย่างไร แม้คุณจะต้องอับอายขายหน้า?

- 9) 'เวลาที่คาดไม่ถึง' ของ'แผ่นดินของพระเจ้า' มีบทเรียนสำคัญอย่างไรบ้าง?
- 10) เหตุใดพระเยซูจึงสอนคำอุปมา เรื่อง 'เจ้านายเดินทางไปยังเมืองไกล เพื่อรับอำนาจมาครองแผ่นดิน'?
- 11) คำอุปมาเรื่องนี้ทำให้ผู้ฟังช็อค ตกตะลึง เพราะเหตุใด? จงอธิบาย
- 12) เหตุใด จึงต้องมี 'ระยะเวลาแห่งการรอคอย'? รอคอยอะไร?
- 13) เบื้องหลังประวัติศาสตร์เพื่อให้เราเข้าใจบริบทของคำอุปมาเรื่องนี้คืออะไร? หากเราไม่ทราบ เราอาจเกิดความเข้าใจผิดอย่างไรบ้าง?
- 14) 'รางวัลของการรับใช้อย่างสัตย์ซื่อ' คือ อะไร? เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?
- 15) คุณสร้างและใช้โอกาสเต็มที่ ในการรับใช้อย่างสัตย์ซื่อ ในทุกสิ่งที่คุณทำอย่างไรบ้าง?
เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?

